

PRATARMĖ

Šeštąjį mūsų tęstinio leidinio tomą sudaro moksliniai straipsniai ir VU Edukologijos katedros archyvo medžiaga. Straipsniai atspindi šios dienos ugdymo mokslo problemas, o archyvinė medžiaga – svarbiausius katedros istorijos momentus iki to meto, kai prasidėjo pedagogikos dėstymo pertvarka.

Pirmasis skyrius aprėpia kelis esminius metodologinius ir asmenybės ugdymo klausimus. Remiantis žmogaus individo struktūra bandoma rasti edukologijos sistemos sandus. Komunikaciniai gebėjimai aiškinami kaip ugdymo vyksmo pamatas. Du straipsniai nagrinėja esmines šio meto asmenybės santykio su tauta ir kūrybinių galių problemas.

Antrojo skyriaus trys straipsniai skirti vaiko psichiniam ir etiniam vystymuisi, o ketvirtasis orientuoja vidurinių ir aukštųjų mo-

kyklų pedagogus į būtinumą ugdyti žmogaus dvasingumą.

Švietimo raidoje vykę veiklos principų pasikeitimai, XIX amžiaus lietuvių švietimas ir dabarties šalių pereinamojo laikotarpio suaugusiųjų ugdymo būklė nušviesti trečiajame skyriuje.

Ketvirtasis skyrius aktualus tiems, kas domisi švietimo vadybos ir organizavimo klausimais, jų neišspręstomis problemomis.

Šiame leidinyje greta mokslinių straipsnių spausdinama Vilniaus universiteto Edukologijos katedros archyvo medžiaga, iš kurios matyti katedros istorija, jos gyvenimo reikšmingesni įvykiai. Tuo norima pradėti spausdinti visų aukštųjų mokyklų pedagogikos katedrų svarbesnes kronikas, ryškesnius laimėjimus, netektis. Neturi likti užmarštyje žmonės, kurie tarnavo Lietuvos švietimo tobulinimui, ugdymo mokslo kūrybai.

Leonas Jovaiša